

Sygn. akt III Cz 1235/16, III Cz 1236/16

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Lucyna Morys-Magiera

SO Roman Troll

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa M. T.

przeciwko D. T.

o alimenty

na skutek zażalenia powoda

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Zabrzu

z dnia 30 maja 2016 r., sygn. akt III RC 268/16

na skutek zażalenia pozwanego

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 postanowienia Sądu Rejonowego w Zabrzu

z dnia 30 maja 2016 r., sygn. akt III RC 268/16

postanawia:

1. **oddalić zażalenie powoda;**

2. **oddalić zażalenie pozwanego.**

SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys-Magiera

Sygn. akt III Cz 1235/16, III Cz 1236/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zabrzu w postanowieniu z dnia 30 maja 2016r. zabezpieczył na czas trwania procesu roszczenie powoda M. T., zobowiązując pozwanego D. T. do uiszczania na jego rzecz alimentów w kwotach po 600 zł miesięcznie oraz oddalił jej wniosek w pozostałej części.

W motywach orzeczenia Sąd pierwszej instancji stwierdził, że wobec uprawdopodobnienia roszczenia zasadne pozostało zabezpieczenie powództw

do kwoty po 600 zł celem zabezpieczenia najpilniejszych potrzeb 4-letniego powoda. Uznał, iż wskazane w pozwie koszty utrzymania powoda (1 700zł)

są zawyżone, nie podlegały uwzględnieniu także koszty zajęć nauki języka angielskiego, które nie są obecnie ponoszone przez matkę powoda. Pozwany pracuje i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 3 000zł i powinien partycypować w

kosztach utrzymania małoletniego powoda. Dochody matki powoda są mniejsze od pozwanego, jednak opiekuje się powodem i czyni osobiste starania o wychowanie i utrzymanie syna. Podkreślił, iż orzeczenie to nie przesądza o ostatecznym rozstrzygnięciu, które wydane zostanie dopiero po wnikliwym zbadaniu usprawiedliwionych potrzeb powoda i możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego.

Orzeczenie zaskarżyły obie strony.

Powód M. T., który wnosił o jego zmianę przez udzielenie zabezpieczenia w kwocie żądanej we wniosku.

Zarzucał, że przy ferowaniu postanowienia naruszono regulacje: art. 233 § 1 k.p.c. polegającą na dowolnej ocenie dowodów w przedmiocie możliwości zarobkowych zobowiązanego oraz zasadności żądania zabezpieczenia roszczenia małoletniego, w tym jego usprawiedliwionych potrzeb, w oparciu o którą Sąd niesłusznie orzekł o zabezpieczeniu alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie, oddalając wniosek w pozostałej części.

W uzasadnieniu zażalenia między innymi podnosił, że nie została uwzględniona okoliczność, iż to matka powoda w znacznej części wyczerpuje obowiązek alimentacyjny sprawując osobistą opiekę nad synem, także w chorobie. Nie uwzględniono również iż dotychczas powód żył na bardzo wysokim poziomie. Wskazana przez matkę powoda koszty utrzymania syna są wysokie jednak stanowiły one faktyczne koszty ponoszone dotychczas przez strony. Ojciec powoda osiąga wysokie dochody i żyje na bardzo wysokim poziomie.

Pozwany D. T., który wnosił o jego zmianę przez udzielenie zabezpieczenia w kwocie po 500 zł miesięcznie.

Zarzucał błąd w ustaleniach faktycznych polegający na:

- przyjęciu zawyżonych zarobków zarówno matki powoda, jaki i pozwanego oraz błędnego ustalenia, że pozwany nadal mieszka z rodzicami;
- błędnym przyjęciu, iż matka małoletniego samodzielnie pokrywa wszystkich wydatki związane z utrzymaniem dziecka oraz mieszkania, podczas gdy pozwany partycypuje w tych kosztach.

Ponadto zarzucał, że przy ferowaniu wyroku została naruszona regulacja art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego, skutkującej błędnym ustaleniem poziomu dochodów rodziców małoletniego powoda, a także poziomu usprawiedliwionych potrzeb dziecka, także skutkującej błędnym przyjęciem iż tylko matka dziecka alimentuje je naturalnie, podczas gdy pozwany równie to czyni.

W uzasadnieniu zażalenia między innymi podnosił, iż pozwany wynajmuje mieszkanie, co wiąże się z wydatkiem 1 100zł, ponadto ponosi koszty utrzymania mieszkania powódki – opłaca jej czynsz, przekazuje także dobrowolnie środki pieniężne na rzecz syna, zakupuje mu zabawki, odzież i inne potrzebne artykuły.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Stosownie do regulacji art. 753 § 1 k.p.c. udzielenie zabezpieczenia jest wyłącznie uzależnione od uprawdopodobnienia roszczenia.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna tego zagadnienia jest prawidłowa i Sąd odwoławczy w całości ją podziela.

Pozwany w zażaleniu zakwestionował wysokość udzielonego powodowi zabezpieczenia, twierdząc, że wysokość jego zarobków została zawyżona o 300 zł, nie przedstawiając przy tym żadnych dokumentów na potwierdzenie

tej okoliczności. Przyjmując nawet, iż dochód pozwanego wynosi 2 700 zł, należało uznać, iż zabezpieczenie potrzeb małoletniego w kwocie 600 zł nie przekracza jego możliwości zarobkowych, tym bardziej, iż dotychczas dobrowolnie przekazywał kwotę 500zł.

Wbrew temu co podnosi pozwany, ustalenia Sądu I instancji były prawidłowe także w zakresie ustalenia, iż mieszka z rodzicami. Umowa najmu została zawarta dzień przed wniesieniem pozwu, a wydanie mieszkania nastąpiło w dniu orzekania, zatem koszty wynikające ze zmiany miejsca zamieszkania pozwanego nastąpiły dopiero w czerwcu 2016r.

Pozwany uzyskuje dochód pozwalający mu nałożenie na utrzymanie powoda alimentów w wysokości udzielonego zabezpieczenia. Przy uwzględnieniu kosztów wynajmowanego mieszkania, dysponuje on nadal większym wynagrodzeniem od matki powoda, która co słusznie zauważa Sąd pierwszej instancji spełnia swój obowiązek sprawując osobistą opiekę nad synem, ponadto będzie ponosiła pozostałe niezbędne koszty jego utrzymania. W zakresie zarzutu nieuwzględnienia kwestii „naturalnego” alimentowania syna należy zauważyć, iż nastąpiła ona po 28 maja 2016r, co nie stanowi nawet uprawdopodobnienia ich regularnego ponoszenia.

Jak słusznie zauważa Sąd pierwszej instancji koszty utrzymania powoda są wysokie, nawet zawyżone, zatem na obecnym etapie postępowania, uwzględniając cel zabezpieczenia należało uwzględnić przede wszystkim niezbędne koszty utrzymania małoletniego. Ponadto wysoka stopa życiowa była dostosowana do możliwości zarobkowych stron w czasie ich wspólnego prowadzenia gospodarstwa domowego, natomiast fakt ich oddzielnego zamieszkania znacznie powiększył ich miesięczne koszty co też musiało znaleźć odzwierciedlenie w stopie życiowej małoletniego.

Czyni to zażalenie pozwanego i powoda bezzasadnym, co prowadziło do ich oddalenia.

Resumując zaskarżone postanowienie odpowiada prawu i dlatego zażalenie pozwanego i powoda jako bezzasadne oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys-Magiera